

Παναγιώτης Σπυρίδης

Πυρετός

...ένας καλός φίλος

στην αρρώστια μας!

www.paidiatriki.gr

2015

Το διδακτικό αυτό παραμύθι που το απευθύνω
σε όλα τα παιδάκια και στους γονείς τους,
το αφιερώνω στα τέσσερα εγγόνια μου,
τη **Νίκη**, τον **Παναγιώτη**, την **Ελένη** και την **Άρτεμις**,
που κάποια στιγμή μου είπαν

*«Παπού, όλα αυτά που μας λες για τον πυρετό και τόσα άλλα,
γιατί δεν τα λες και στα άλλα παιδάκια;
Δεν πρέπει να τα γνωρίζουν και αυτά;»*

Έχετε δίκιο! Θα βρώ έναν τρόπο να το κάνω
και τον βρήκα!

Θα το ανεβάσω στην ιστοσελίδα μου
και σε μορφή που να μπορεί να εκτυπωθεί όσες φορές θέλουν, για να
έχει το κάθε παιδάκι το δικό του και να το διαβάζει όποτε θέλει!

*Διευκρίνιση: Ας μην θεωρηθώ παθιασμένος παπούς!
Δεν είμαι!*

Η αυλή του σχολείου έχει γεμίσει από παιδιά που περιμένουν να χτυπήσει το κουδούνι για να μπουν στις αίθουσες και να ξεκινήσει η μέρα.

Τα παιδιά τρέχουν προς κάθε κατεύθυνση σαν κουρδισμένα.

Ξαφνικά ακούγεται ένα συνεχόμενο διαπεραστικό ντριννν. Είναι το κουδούνι του σχολείου που τα καλεί να μπουν στις αίθουσες.

Ξεχύνονται όλα μαζί προς τη σκάλα του σχολείου, πάλι με φωνές, ενώ σπρώχνονται λες και δεν θα προλάβουν να μπουν.

Η ίδια οχλαγωγία επικρατεί και μέσα στις αίθουσες, μέχρι να μπουν οι δασκάλες και οι δάσκαλοι.

Σε λίγο ακούγονται μόνο οι φωνές των δασκάλων που προσπαθούν να επιβάλλουν ησυχία για να αρχίσει το μάθημα.

Η έκπληξη της δασκάλας!

Η κυρία Σοφία, η Δασκάλα της Β2 τάξης, μπαίνει στην αίθουσα και μένει με το στόμα ανοιχτό βλέποντας πολλά θρανία άδεια. Μετράει τα παιδιά και διαπιστώνει ότι είναι στην αίθουσα 18 από τα 27. Απουσιάζουν εννιά παιδιά και την προηγούμενη μέρα, απουσίαζαν εφτά. Το ίδιο συμβαίνει και με το Α1 και το Α2, όπως της είπαν οι κυρίες Αθηνά και Νεφέλη που είναι οι δασκάλες της πρώτης.

- «Τι συμβαίνει Παναγιώτη και απουσιάζουν τόσα παιδιά;» Ρωτάει γεμάτη απορία το παιδάκι που κάθεται στο πρώτο θρανίο.
- «Δεν είμαι σίγουρος κυρία, αλλά άκουσα πως ο Γιώργος, η Αναστασία, ο Άγγελος και ο Κωστής έχουν πυρετό και έμειναν στο σπίτι τους. Το ίδιο θα συμβαίνει και με τον Νικόλα, τη Χρυσάνθη και τον Ανδρέα. Και να σας πω κυρία; Κι εγώ σήμερα δεν αισθάνομαι και πολύ καλά. Κρυώνω, σαν να μου ρίχνουν νερό στην πλάτη! Αλλά γιατί στενοχωριόσαστε κυρία; Είναι χειμώνας και υπάρχουν τόσες και τόσες αρρώστιες!» Ο παππούς μου, που είναι Παιδίατρος, έλεγε προχθές σε μία κυρία ότι πρέπει να το πάρει απόφαση ότι ο γιος της που είναι στα νήπια, θα αρρωστήσει από τον Οκτώβριο ως το Μάρτιο πέντε με εφτά φορές».
- «Τι λες Παναγιώτη; Που τα ξέρεις εσύ όλα αυτά;»
- «Ξέρετε κυρία; Κάθε Παρασκευή απόγευμα πηγαίνω στο ιατρείο του παππού μου και τον βοηθάω. Εκεί τα μαθαίνω! Για τον πυρετό που τον ρώτησα, μου είπε ότι «ο πυρετός δεν είναι αρρώστια, αλλά μια αντίδραση του οργανισμού μας σε μια αρρώστια, που συνήθως οφείλεται σε μικρόβια και ότι βοηθάει την άμυνα του οργανισμού».
- «Μήπως πρέπει να μάθουμε περισσότερα; Μήπως πρέπει να βρούμε τον ίδιο τον «πυρετό», να μας τα πει; Πρόσθεσε η Δασκάλα, η κ. Σοφία, κουνώντας το κεφάλι.

Η εντολή

εξηγήσει;»

Ο Παναγιώτης σταύρωσε τα χέρια του, όπως συνηθίζει να κάνει όταν βρίσκεται σε αμηχανία, σκέφθηκε λίγο και απάντησε στη Δασκάλα του αποφασιστικά.

- «Ναι θα το κάνω κυρία! Όμως θα μου δώσετε άδεια να απουσιάσω από το σχολείο αύριο και μεθαύριο, για να έχω χρόνο να τον βρω και «να του πάρω συνέντευξη»

το σχέδιο δράσης του Παναγιώτη

Το μεσημέρι, μόλις γύρισε από το σχολείο ο Παναγιώτης, κατάστρωσε ένα σχέδιο και έπιασε δουλειά.

Ρώτησε το θείο του, που είναι γιατρός και του είπε που μένει ο κύριος Πυρετός. Μένει, του είπε, σε ένα σπιτάκι έξω από την πόλη, μέσα στο δάσος, που δεν είναι εύκολο να πάει ένα παιδί μόνο του, εκτός αν το πάει κάποιος μεγάλος και προσφέρθηκε να τον πάει ο ίδιος.

Επειδή χρειαζόταν βοήθεια κανόνισε να πάρει μαζί του την **Ελένη** και την **Άρτεμις**, τις δυο εξαδέλφες του, μαθήτριες της Α1 και Α2, που είναι ένα χρόνο μικρότερες, αλλά είναι έξυπνες και θαρραλέες, κατάλληλες για αυτή την αποστολή.

η αποστολή ξεκινά!

Την άλλη μέρα το πρωί, ξεκίνησαν τα τρία παιδιά με το αυτοκίνητο του πατέρα των κοριτσιών.

Ο Παναγιώτης ήταν περήφανος για αυτό που του ανέθεσαν να κάνει, όμως και λίγο νευρικός και φοβισμένος, γιατί δεν ήξερε τι θα συναντήσει. Για τον πυρετό είχε ακούσει πολλά κακά πράγματα και τον φοβόταν.

Είχε ακούσει για σοβαρές αρρώστιες με πυρετό, για σπασμούς που οφείλονται σε πυρετό και άλλα πολλά και τρομερά για τα οποία είναι υπεύθυνος και όλα αυτά του δημιουργούσαν φόβο.

— «Άραγε πώς να είναι η όψη του; Μάλλον άγρια...», σκέφθηκε.

Η Ελένη κρατούσε ένα σημειωματάριο και ένα μολύβι και η Άρτεμις ένα μαγνητόφωνο. Περιττό να σας πω ότι στην αποστολή συμμετείχε και ο έμπειρος, ο τρομερός **Πυγολαμπίδας**, με τα πεταχτά αυτάκια, τα στρογγυλά φτερά και τα πανέξυπνα μάτια. Είχε κρεμασμένο στον ώμο του και ένα αεροβόλο όπλο που εκτόξευε αντιπυρετικά χαπάκια.

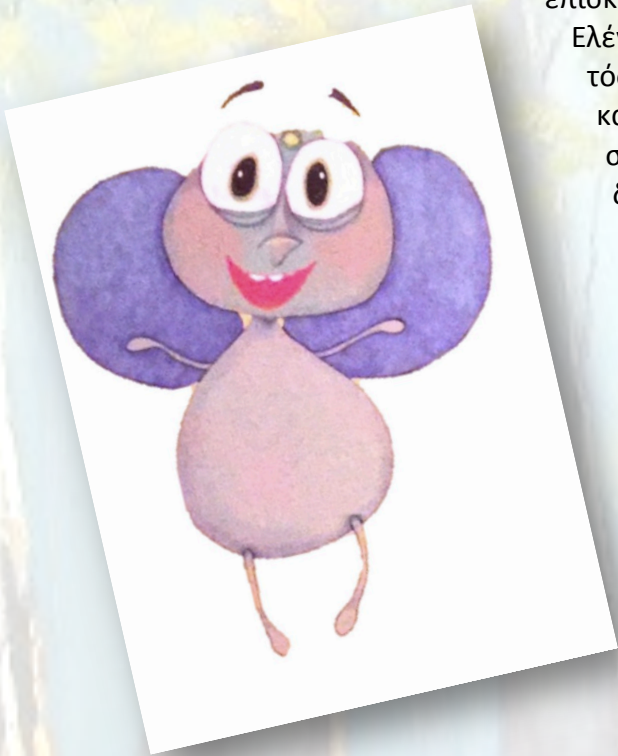
Ο Παναγιώτης έψαχνε συνεχώς να δει αν ο Πυγολαμπίδας είναι κοντά του για να παίρνει θάρρος και συνεχώς

του ζητούσε να κάθεται στον ώμο του, όπως ο παπαγάλος στον ώμο του πειρατή.

Σε λίγο έφθασαν σε μια ερημική περιοχή έξω από την πόλη και προχώρησαν μέσα στο δάσος με τα πανύψηλα δένδρα και την πυκνή βλάστηση. Υπήρχε μια ησυχία που τρόμαζε τα παιδιά, καθώς δεν άκουγαν τίποτα άλλο εκτός από το θόρυβο της μηχανής του αυτοκινήτου και τους ανατριχιαστικούς και διαπεραστικούς κρωγμούς που έβγαζαν τα κοράκια και οι καρακάξες που έφευγαν τρομαγμένα από τα δένδρα καθώς άκουγαν το θόρυβο του

αυτοκινήτου, που γι'αυτά ήταν ένας ανεπιθύμητος επισκέπτης. Η Άρτεμις είχε αγκαλιάσει σφιχτά την Ελένη και δεν μίλαγε. Ο Παναγιώτης έλεγε κάθε τόσο, «τι ήθελα και δέχτηκα αυτή την αποστολή» και μόνο ο θαρραλέος Πυγολαμπίδας σιγοτραγουδούσε και απολάμβανε την ωραία διαδρομή.

Ξαφνικά, τελείωσαν οι συστάδες των ψηλών δένδρων και η συντροφιά βρέθηκε σε ένα ξέφωτο στη μέση του οποίου ήταν ένα μικρό, φτωχικό καλυβάκι. Δίπλα όμως στην καλύβα υπήρχε ένας ψηλός ατσάλινος πύργος, που στην κορυφή του ήταν τοποθετημένη μια πελώρια γυάλινη σφαίρα. Στη μέση της γυάλινης σφαίρας υπήρχε ένας μεγάλος πίνακας με πολλά χρωματιστά φωτάκια και κουμπιά και ψεύτικα ανθρωπάκια, που γύριζε συνεχώς.

— «Τι είναι αυτό;» Μουρμούρισε ο Πυγολαμπίδας. «Σαν διαστημόπλοιο μου μοιάζει!»

— «Ούτε εγώ ξέρω!». Απάντησε ο θείος, χαμογελώντας όμως, γιατί αυτός ήξερε. «Γρήγορα όμως θα μάθουμε, γιατί βλέπω ότι από την καμινάδα της καλύβας βγαίνει καπνός, πράμα που σημαίνει ότι κάποιος είναι μέσα».

Ο Πυγολαμπίδας πέταξε προς το παράθυρο κρατώντας το αντιπυρετικό όπλο του, κρυφοκοίταξε και τους έκανε νόημα να προχωρήσουν.

Τα παιδιά γεμάτα φόβο, κατέβηκαν από το αυτοκίνητο, πλησίασαν την μισοσπασμένη πόρτα και ο θείος απομακρύνθηκε με το αυτοκίνητό του και περίμενε λίγο πιο κάτω, ενώ τα παρακολουθούσε ανάμεσα από τα φυλλώματα των δένδρων.

Στο πεδίο δράσης,
η πρώτη επαφή η θνωρημία

Ο Παναγιώτης, πήρε μια βαθιά ανάσα, έκανε το σταυρό του για να πάρει θάρρος και με σταθερά βήματα και τον Πυγολαμπίδα στον ώμο, πλησίασε και χτύπησε με το χέρι του την πόρτα, γιατί δεν υπήρχε κουδούνι. Τα κοριτσάκια έτρεμαν και κρύφθηκαν πίσω από τον Παναγιώτη, όταν ακούστηκε μια γλυκιά γυναικεία φωνή.

— «Εμπρός, ποιος είναι;»

— «Εεεμείς είείείμαστε», ψέλλισε με τρεμάμενη φωνή ο Παναγιώτης.

— «Και ποιοι είσατε εσείς;» ακούστηκε πάλι η φωνή μέσα από το σπίτι. «Η φωνή είναι παιδική. Τι δουλειά έχετε μικρά παιδιά στο δάσος!»

— «Μα..μα.. μας έστειλαν από το σχολείο μας να βρούμε τον κύριο Πυρετό και...και... να τον ρωτήσουμε μερικά πράγματα, γιατί είναι πάρα πολλά παιδιά άρρωστα. Άδειασαν οι τάξεις!» απάντησε η Άρτεμις φοβισμένη.

Ανοίγει η πόρτα και εμφανίζεται μια πολύ όμορφη κοπέλα που τους λέει ότι είναι αδελφή του Πυρετού, ότι την λένε **Θέρμη** και τους έκανε χώρο να περάσουν. Τα χαϊδεψε στο κεφαλάκι γιατί τα είδε αναστατωμένα και φοβισμένα και τους είπε να καθίσουν κοντά στο τζάκι να ζεσταθούν.

— «Πρώτη φορά ακούω τέτοιο όνομα», λέει ο πυγολαμπίδας.

— «Ναι. Με ονόμασαν έτσι, γιατί εγώ είμαι που κανονίζω τη φυσιολογική θερμοκρασία του ανθρώπου. Είναι απαραίτητο να είναι σταθερή αυτή η θερμοκρασία, γιατί έτσι μόνο λειτουργεί τέλεια ο ανθρώπινος οργανισμός. Όμως καθίστε και όπου να είναι έρχεται και ο αδελφός μου. Το καταλαβαίνω γιατί λίγο πριν φθάσει, έρχεται από παντού μια ζέστη. Έως τότε θα πιείτε μαζί μου ένα τσάι».

— «Και αυτός ο ασπρομάλλης κύριος εκεί στην άκρη, ποιος είναι;» Ρώτησε η Ελένη που μέχρι τότε έμενε σιωπηλή.

— «Α!» Έκανε η δεσποινίς Θέρμη. Είναι ο πατέρας μας που τον λένε **Θερμοστάτη**.

Και ενώ τα παιδιά άρχισαν να συνέρχονται και να συνηθίζουν το λιτό και φτωχικό περιβάλλον, ξαφνικά άρχισαν να αισθάνονται έναν ζεστό αέρα να χαϊδεύει το πρόσωπό τους, που συνεχώς δυνάμωνε.

...έρχεται ο Πυρετός...

— «**Ν**άτος έρχεται ο
αδελφός μου!»

Ανοίγει η πόρτα και η ατμόσφαιρα γίνεται αποπνικτική από τη ζέση που μπήκε στο σπίτι, ενώ εμφανίζεται στην πόρτα ένας ψηλός λεπτός κύριος με ευγενικά χαρακτηριστικά και ανάλαφρο περπάτημα, αλλά αξύριστος, αχτένιστος και με ύφος ταλαιπωρημένο.

Έπεσε σε μια πολυθρόνα, ακούμπησε την πλάτη του, άφησε τα μακριά χέρια του να πέσουν στο πάτωμα, έβγαλε ένα παρατεταμένο ...ου.. ου.. ουφ και έκλεισε τα μάτια του σαν να ήθελε να κοιμηθεί. Τα παιδιά ούτε που τα είχε δει!

Καθώς ήταν με τα μάτια κλειστά, μονολογούσε συνεχώς περιγράφοντας τα δρομολόγια και τις επισκέψεις σε σπίτια που έκανε από το πρωί.

— «Τι να σου πω Θέρμη. Σήμερα ανέβασα τη θερμοκρασία πάνω από 39 βαθμούς σε περισσότερα από 500 παιδιά, για να τα βοηθήσω να τα βγάλουν πέρα με τις αρρώστιες από ιούς και μικρόβια. Έχει αρχίσει μια επιδημία και δεν προλαβαίνω. Σκέψου να πέσει και κανένας ιός γρίπης τι έχει να γίνει. Δεν προλαβαίνω ούτε να φάω, ούτε να πω ένα ποτήρι νερό. Να τώρα χτυπάει πάλι το τηλέφωνο και με καλούν να πάω να ανεβάσω πυρετό και να βοηθήσω δυο αδελφάκια».

Τα παιδιά έμειναν αποσβολωμένα από αυτά που άκουγαν και ο Παναγιώτης έσπασε τη σιωπή, λέγοντας.

— «Άκουσα καλά ότι, εσείς που αρρωσταίνετε τον κόσμο θα δώσετε βοήθεια σε δύο άρρωστα αδέρφια; Αρχίζω και μπερδεύομαι!»

Ο Πυρετός ξαφνιασθηκε με την παιδική φωνή, άνοιξε τα μάτια του και κοίταξε με έκπληξη τα τρία παιδιά και το παράξενο ανθρωπάκι, τον Πυγολαμπίδα.

— «Τι θέλετε εσείς εδώ παιδιά; Πως ήρθατε; Ποιος σας έφερε; Μήπως από την κούραση έχω παραισθήσεις; Μήπως βλέπω όνειρο;»

— «Όχι δεν βλέπετε όνειρο. Μας έστειλε η Δασκάλα μας να σας γνωρίσουμε και να σας ρωτήσουμε μερικά πράγματα, όπως τι σας φταίνει τα παιδάκια και τα αρρωσταίνετε και αν μπορείτε να μην είσαστε τόσο κακός μαζί τους. Αν και, για να σας πω την αλήθεια, δεν μου μοιάζετε κακός. Αντίθετα, είστε γλυκός άνθρωπος. Μήπως υπάρχει κάποια παρεξήγηση και σας κατηγορούμε άδικα; Και μόνο για αυτό όμως, νομίζω ότι καλά κάναμε και ήρθαμε μέχρι εδώ και ζητούμε συγγνώμη αν σας ενοχλούμε. Αν δεν μπορείτε να μας ενημερώσετε σήμερα, να περάσουμε κάποια άλλη μέρα...», είπε ο Παναγιώτης.

— «Είστε τόσο καλά και ευγενικά παιδιά και όπως λένε, «η ευγένεια σπάει κόκκαλα» παιδί μου. Σήμερα, τώρα θα δώσω απαντήσεις σε όλα τα ερωτήματά σας, για να πάψουν να με κατηγορούν και να με κυνηγούν όλοι με κάτι όπλα που τα λένε αντιπυρετικά, σαν και αυτό που κρατάει ο παπαγάλος σας..! Άσε που μερικές φορές με χώνουνε στο μπάνιο και γίνομαι μούσκεμα και άλλοτε μου βάζουν κομπρέσες με νερό και ξύδι στο κεφάλι και μυρίζω για μέρες σαν να είμαι στιφάδο».

— «Δεν είμαι παπαγάλος! Παιδάκι είμαι και εγώ που όταν ήμουνα μικρός, μου είπε η μαμά μου, είχα ψηλό πυρετό και τώρα μοιάζω σαν παπαγάλος, αλλά το μυαλό μου είναι πολύ καλό, γιατί δεν έπαθε τίποτα», λέει ενοχλημένος ο Πυγολαμπίδας.

— «Δεν είναι έτσι! Για όλα τα κακά, λένε οι γονείς, φταίει ο πυρετός ή τα εμβόλια. Όμως θα σας δείξω ευθύς αμέσως ποια είναι η αλήθεια.»

«...ο πυρετός, λοιπόν παιδιά μου, η αύξηση δηλαδή της θερμοκρασίας του σώματος πάνω από τη φυσιολογική θερμοκρασία, που την ρυθμίζει η αδελφή μου η Θέρμη, είναι ένα δύσκολο θέμα της Ιατρικής. Ακόμη και οι γιατροί είναι μπερδεμένοι.

...ο πυρετός προκαλείται από εντολή που δίνει ο εγκέφαλος του ανθρώπου, όταν ο οργανισμός απειλείται από μικρόβια. Επειδή είναι δύσκολο ιατρικό θέμα και έρχονται εδώ φοιτητές της Ιατρικής, νοσηλευτές, βιολόγοι, αλλά και σχολεία με μαθητές, έφτιαξα εδώ δίπλα τον πύργο που βλέπετε, για να μπορώ να τα διδάξω ζωντανά όλα αυτά και αμέσως τώρα , θα πάμε και εμείς στον πύργο.»

Τα παιδιά μαζί με τον Πυρετό, ανεβαίνουν στην κορυφή του πύργου με τον ανελκυστήρα και όταν βγαίνουν από την πόρτα του τελευταίου ορόφου μένουν με το στόμα ανοιχτό με όσα αντικρίζουν.

Ένας μεγάλος πίνακας με ζωγραφισμένο έναν εγκέφαλο ανθρώπου και πολλά-πολλά φωτάκια, χρωματιστά κουμπιά, πολλά καλώδια και γύρω – γύρω κόκκινοι πολεμιστές με τόξα και μπλε πολεμιστές με ακόντια. Στο κάτω μέρος του εγκεφάλου υπάρχει ένα πορτοκαλί μεγάλο λαμπάκι που αναβοσβήνει.

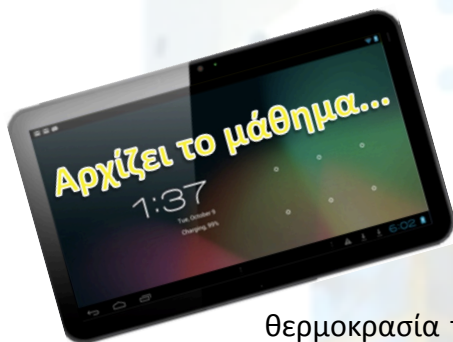
Δίπλα ζωγραφισμένο ένα τεράστιο ανθρώπινο σώμα με κόκκινους και μπλε, μικρούς και μεγάλους δρόμους, σαν την Εθνική Οδό με τις διακλαδώσεις της. Είναι οι αρτηρίες και οι φλέβες του σώματος.

— «Σε διαστημικό σταθμό έχουμε έρθει;» Ρώτησε ο Παναγιώτης

— «Όχι Παναγιώτη μου. Είναι ένα ψεύτικο μοντέλο του εγκεφάλου και του σώματος.»

«...ο εγκέφαλος είναι το στρατηγείο του ανθρώπινου σώματος, όπου όλες οι οδηγίες για τη λειτουργία του δίνονται από αυτό το στρατηγείο, ακόμη και για να κουνήσουμε το δαχτυλάκι μας.

Αυτό που βλέπετε σήμερα μπροστά σας, είναι το σύστημα που έχει να κάνει με την άμυνα του οργανισμού μας. Μέσα, λοιπόν, στον αμυντικό αυτό το μηχανισμό, περιλαμβάνεται και ο πυρετός.»

— «**Μ**πορούμε να παρακολουθήσουμε ένα παράδειγμα;»

— «Ναι, αφού πρώτα σας πω ότι η κανονική θερμοκρασία του σώματός μας είναι ανάμεσα στους 36.5 και 37.3 βαθμούς, ανεξάρτητα αν έξω κάνει κρύο ή ζέστη και αυτό το κανονίζει, όπως σας είπα, η Θέρμη, με διάφορες ενέργειες

...όταν, λοιπόν, μπει ένα μικρόβιο στον οργανισμό μας (βακτηρίδιο ή ιός), για να γεννήσει τα παιδιά του, ο οργανισμός ξεσηκώνεται και με όλες τις δυνάμεις του προσπαθεί να το εμποδίσει, γιατί το βλέπει ως εχθρό.

Στον ξεσηκωμό αυτό παίρνει μέρος και ο πυρετός, που είναι η αύξηση της θερμοκρασίας μας πάνω από το 37.3.

Το πόσο ψηλά θα φθάσει κάθε φορά ο πυρετός, το κανονίζει ο πατέρας μου ο **Θερμοστάτης**, που είναι μέσα στον εγκέφαλό μας και στο σημερινό μας μάθημα τον έχουμε συνδέσει με το μεγάλο πορτοκαλί λαμπάκι που αναβοσβήνει στο κάτω μέρος του εγκεφάλου.

Όλοι μας, από τη στιγμή που θα γεννηθούμε, έχουμε στον εγκέφαλό μας έναν μικρό πολύ μικρό θερμοστάτη, σαν σουσάμι.

Τώρα όμως παιδιά μου αρχίζει το μάθημα με τη συμμετοχή σας, που είναι μια ολόκληρη μάχη του οργανισμού απέναντι σε κάποιους «κατακτητές» που λέγονται μικρόβια.

Εσύ Πυγολαμπίδα, πέταξε το όπλο σου, γιατί δεν θα σου χρειασθούν τα φάρμακα εναντίον του πυρετού. Είναι σαν να προσπαθείς να καταστρέψεις την άμυνα.»

— «**Π**ρώτα θα μοιράσουμε τους ρόλους στη μάχη αυτή του οργανισμού εναντίον του μικροβίου που τόλμησε να μπει μέσα μας για να γεννήσει τα παιδιά του.»

• Ο **Παναγιώτης** θα είναι ο Στρατηγός που συντονίζει τη μάχη

- Η **Ελένη** θα χειρίζεται αυτό το κόκκινο κουμπί που κατευθύνει και παρακολουθεί τα μικρόβια.
- Ο **Πυγολαμπίδας** θα χειρίζεται αυτά τα πολύχρωμα κουμπιά που κατευθύνουν τους πολεμιστές με τα τόξα.
- Η **Άρτεμις** θα χειρίζεται τα κουμπιά με τους ακοντιστές που είναι δίπλα στο πορτοκαλί κουμπί του θερμοστάτη και θα κανονίζει με αυτά το ύψος του πυρετού, ανάλογα με τις διαταγές του Παναγιώτη.

Η Ελένη παίρνει την εντολή από τον Παναγιώτη, να βάλει μερικά μικρόβια στις αμυγδαλές του παιδιού. Αμέσως τα μικρόβια αρχίζουν να γεννούν πολλά-πολλά παιδιά. Αυτά είναι τόσα πολλά, που δεν χωρούν στις αμυγδαλές και χιλιάδες από αυτά βρίσκουν ένα μικρό άνοιγμα, μια μικρή πόρτα και ξεχύνονται στο αίμα που τρέχει στους μεγάλους και μικρούς δρόμους του σώματος, τις αρτηρίες και τις φλέβες.

Ο οργανισμός αιφνιδιάζεται και το παιδάκι αρχίζει να αισθάνεται κεφαλόπονο, να νυστάζει, να φταρνίζεται, να του κόβεται η όρεξη για φαγητό και γενικά να μην νοιώθει καλά.

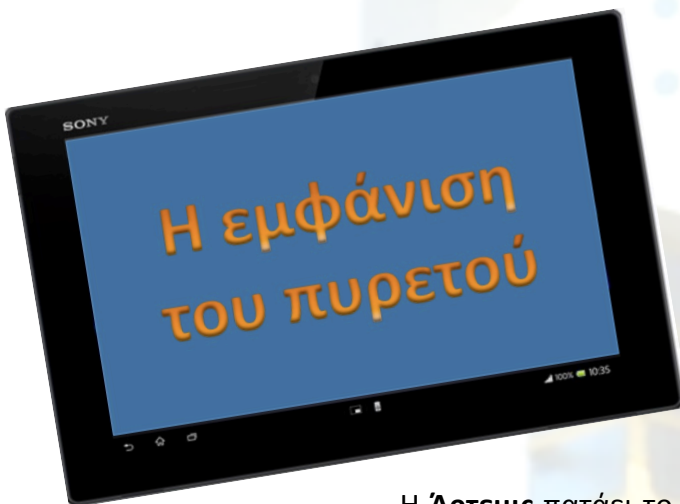
Μόλις πέρασαν τα μικρόβια μέσα στο αίμα, αμέσως ο Παναγιώτης δίνει εντολή στον Πυγολαμπίδα να ρίξει στη μάχη τους πράσινους τοξότες εναντίον τους.

Ανοίγουν οι μυστικές πόρτες και βγαίνουν έξω οι τοξότες που ξεχύνονται στις αρτηρίες πίσω από τα μικρόβια και αρχίζουν να ρίχνουν με τα τόξα τους διάφορες ουσίες επάνω τους. Αυτές τις ουσίες τις ρίχνουν για να ξεχωρίζουν τα μικρόβια από τα φυσιολογικά κύτταρα του σώματος και να μπορούν έτσι να τα γνωρίσουν κάποια κύτταρα του αίματος που τους αρέσει να τρώνε μικρόβια και τα λένε **μικροβιοφάγα**. Τα κύτταρα αυτά τα έχει επίσης στις διαταγές του, ο Πυγολαμπίδας.

Άλλες από τις ουσίες αυτές που εκτοξεύουν οι πράσινοι τοξότες, χρωματίζουν τα μικρόβια για να φαίνονται, άλλες τους βάζουν άρωμα για να μυρίζουν, άλλες τα κάνουν πιο νόστιμα και άλλες πιο ευκολοχώνευτα, ενώ μερικές καταστρέφουν το δέρμα των μικροβίων και τα σκοτώνουν.

Αυτές όμως οι ουσίες δεν μπορούν να τα εξολοθρεύσουν όλα, γι'αυτό και το ρόλο αυτό τον αναλαμβάνουν **μικροβιοφάγα**.

- «Τώρα που τα βάψαμε και τα αρωματίσαμε, πάτησε το κουμπί Πυγολαμπίδα να βγουν τα μικροβιοφάγα στην κυκλοφορία του αίματος, στις αρτηρίες και στις φλέβες», φωνάζει ο Παναγιώτης και ο Πυγολαμπίδας εκτελεί αμέσως την οδηγία.
- «Παναγιώτη, άνοιξα τις πόρτες και βγήκαν τα μικροβιοφάγα από τις φωλιές τους που είναι μέσα στα κόκκαλα, όμως είναι τόσο πολλά και το αίμα κινείται τόσο αργά, που στριμώχνονται και δεν μπορούν να φθάσουν τα μικρόβια που τρέχουν με ταχύτητα στις αρτηρίες», αναφέρει ο Πυγολαμπίδας.

—«**Άρτεμις**, πάτησε το κουμπί να ρίξουν οι μπλε ακοντιστές τα ακόντια στο θερμοστάτη, με την οδηγία να ανεβάσει τη θερμοκρασία του σώματος στους 39 βαθμούς, γιατί τόση μας χρειάζεται τούτη τη στιγμή».

Η **Άρτεμις** πατάει το κουμπί, αρχίζουν να κατευθύνονται τα ακόντια στον θερμοστάτη που παίρνει τη οδηγία να ανεβάσει τη θερμοκρασία στους 39 βαθμούς.

Ο θερμοστάτης βάζει σε ενέργεια τους μηχανισμούς του και αμέσως ξεκινάει μια γενική αναστάτωση του οργανισμού.

Το παιδάκι τρέμει σαν το ψάρι που το έβγαλε ο ψαράς από τη θάλασσα, χτυπάνε τα δόντια του, μελανιάζει το δέρμα του, τα δαχτυλάκια και τα χείλια του γίνονται μπλε, το κεφαλάκι του βουίζει και κουκουλώνεται κάτω από τις κουβέρτες του για να ζεσταθεί.

Όλα αυτά γίνονται για να δημιουργηθεί ο πυρετός.

Σε λίγο σταματάει το τρεμούλιασμα που έχει ανεβάσει τον πυρετό μέχρι το 39, κοκκινίζουν τα μάγουλά του και θέλει να βγάλει από πάνω του τα ρούχα.

Ο Πυρετός πιάνει δουλειά

Ο πυρετός κάνει την αναπνοή του παιδιού πιο γρήγορη και πιο βαθιά, μπαίνει στο αίμα περισσότερο οξυγόνο και ο μικρός άρρωστος έχει περισσότερες δυνάμεις.

Το ίδιο γρήγορα και πιο δυνατά αρχίζει να δουλεύει και η καρδιά του, που τη νοιώθει να τραντάζει το στήθος του, λες και θέλει να πεταχτεί έξω.

Ο πυρετός κλέβει επίσης από το αίμα το σίδηρο που τον τρώνε τα μικρόβια και παίρνουν δύναμη. Έτσι μένουν νηστικά.

Ανοίγει τις αρτηρίες και τις κάνει πιο πλατειές ώστε να χωράνε περισσότερο αίμα, που τώρα πλέον, με τη βοήθεια της καρδιάς, τρέχει και με μεγαλύτερη ταχύτητα.

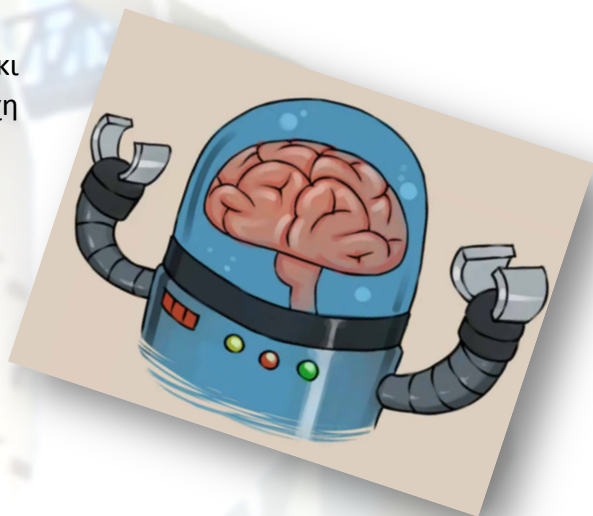
— «**Παναγιώτη**, κάτι άλλαξε ξαφνικά», λέει η **Ελένη** που παρακολουθεί τα μικρόβια.

Τα μικρόβια σταμάτησαν να γεννούν παιδιά και είναι μισοζαλισμένα από τον Πυρετό και εξαντλημένα από την πείνα γιατί δεν βρίσκουν τροφή να φάνε.

Τα μικροβιοφάγα ξεχύθηκαν τώρα, τρέχουν σαν τρελά μέσα στο αίμα και τρώνε τα μικρόβια που τα γνωρίζουν εύκολα γιατί έχουν επάνω τους το χρώμα και το άρωμα, που τους έβαλαν πριν οι τοξότες.

— «Γενικά, νομίζω ότι το άρρωστο παιδάκι βγαίνει νικητής στη μάχη αυτή και τη μάχη την κέρδισε από τη στιγμή που εμφανίστηκε ο πυρετός.»

— «Όμως **Παναγιώτη**, δεν σκοτώθηκαν όλα τα μικρόβια. Μερικά έχουν κρυφτεί σε κάποιους κρυψώνες. Τι θα γίνει με αυτά;» λέει η Ελένη.

- Οι ακοντιστές και οι τοξότες αποσύρθηκαν, ο πυρετός υποχώρησε και φοβάμαι μήπως ξαναεπιτεθούν τα μικρόβια.»
- «Μη φοβάσαι Ελένη!», της απαντάει ο **Παναγιώτης**.
- «Ξέρω ότι τελείωσε η μάχη, δεν τελείωσε όμως ακόμη ο πόλεμος. Τα μικρόβια δεν εγκαταλείπουν τον πόλεμο τόσο εύκολα. Σε λίγο θα αρχίσουν πάλι να γεννούν μικροβιάκια. Μόλις αυτά κυκλοφορήσουν πάλι στο αίμα, θα σημάνω συναγερμό, ο Πυγολαμπίδας θα βγάλει τους τοξότες που είναι και αυτοί κρυμμένοι και η Άρτεμις τους ακοντιστές για να ανεβάσουν τη θερμοκρασία, να δημιουργήσουν δηλαδή πυρετό και να πέσουν και πάλι όλοι μαζί στη μάχη. Αυτό θα γίνει πολλές φορές για δύο-τρεις μέρες μέχρι να νικηθούν εντελώς τα μικρόβια, να αποσυρθούν οι πολεμιστές για ξεκούραση και μαζί με αυτούς να ξεκουραστεί και ο οργανισμός, για να επιστρέψει ο μικρός μαθητής στο σχολείο του.»

Ο Πυρετός, κάθεται σε μια περιστρεφόμενη καρέκλα στο μέσον των παιδιών και τους λέει:

— «Μετά από αυτό το μάθημα στο οποίο πήρατε μέρος και σας συγχαίρω γιατί παίξατε θαυμάσια τους ρόλους σας, καταλάβατε, νομίζω, πόσο χρήσιμος είναι ο πυρετός στη μάχη κατά των μικροβίων...

...το αμυντικό σύστημα του ανθρώπου, είναι πολύ σφιχτά δεμένο με τον πυρετό, γι' αυτό σου είπα Πυγολαμπίδα να

αφήσεις κάτω το όπλο σου με τα φάρμακα εναντίον του πυρετού.

Και τώρα είμαι έτοιμος να απαντήσω στις ερωτήσεις σας και να σας λύσω κάθε απορία, πριν βγάλουμε τα τελικά μας συμπεράσματα.

- **Παναγιώτης:** «Μας έχουν πει στο σχολείο, ότι τα ψάρια, οι σαύρες, τα φίδια, οι χελώνες και κάποια άλλα είδη, δεν έχουν σταθερή θερμοκρασία όπως οι άνθρωποι και ούτε μπορούν να ανεβάσουν τη θερμοκρασία τους. Πως αντιμετωπίζουν τα μικρόβια, αφού δεν μπορούν να ανεβάσουν πυρετό;
- «Πολύ καλή η ερώτησή σου Παναγιώτη μου. Όταν αρρωστήσουν τα ψάρια, φεύγουν από τα βαθιά νερά που είναι παγωμένα και πλησιάζουν προς την ακτή όπου τα νερά είναι ζεστά, για να αυξήσουν τη θερμοκρασία τους. Οι σαύρες και τα φίδια, όταν αρρωστήσουν ξαπλώνουν επάνω σε πλάκες που τις ζεσταίνει ο Ήλιος και έτσι αυξάνουν τη θερμοκρασία τους. Κάνουν, δηλαδή, όπως και τα ψάρια, έναν τεχνητό πυρετό».

- **Άρτεμις:** «Έχω ακούσει από τον πατέρα μου να λέει, ότι οι πολύ μεγάλοι άνθρωποι, οι πολύ εξαντλημένοι και τα πολύ μωρά, δεν μπορούν να κάνουν πυρετό. Πως αντιμετωπίζουν τα μικρόβια χωρίς πυρετό;»
- «Είναι πολύ δύσκολο να αντιμετωπίσουν τα μικρόβια οι άνθρωποι αυτοί που ανέφερες, μια και δεν μπορούν να κάνουν πυρετό. Συχνά χάνουν τη μάχη της ζωής, παρόλο που τους δίνουν αντιβιοτικά οι γιατροί.»
- **Ελένη:** «Δεν μπορούμε, στους ανθρώπους αυτούς να κάνουμε πυρετό; Τόσα και τόσα πράγματα έχει πετύχει η Ιατρική, όπως ακούω από τον πατέρα μου».
- «Είναι δύσκολη η ερώτησή σου Ελένη μου, όμως θα προσπαθήσω να σου απαντήσω».

...κάποτε , τα παλιά τα χρόνια που δεν υπήρχαν φάρμακα, σε μερικούς αρρώστους οι γιατροί δημιουργούσαν πυρετό με ειδικές ουσίες που τις έδιναν με ένεση. Όμως οι άνθρωποι αυτοί έχαναν τη ζωή τους, παρά τον πυρετό που τους δημιουργούσαν. Αργότερα, όταν η Ιατρική εξελίχθηκε, βρήκαν οι γιατροί ότι δεν φθάνει ο πυρετός μόνος του, αλλά χρειάζονται και εκείνοι οι τοξότες και τα μικροβιοφάγα, που δυστυχώς στους ανθρώπους αυτούς, επίσης δεν υπήρχαν. Άρα ο πυρετός μόνος του δεν λύνει το πρόβλημα. Πρέπει να υπάρχουν μαζί του και όλα αυτά που περιγράψαμε στην επιχείρηση που οργανώσαμε παραπάνω

- **Πυγολαμπίδας:** «Τότε, γιατί υπάρχουν φάρμακα για τον πυρετό, αφού τον πυρετό τον χρειαζόμαστε; Μήπως δεν ξέρουμε πότε να τα δώσουμε;»
- «Πυγολαμπίδα, ανέβασα πυρετό όσο έβλεπα ότι έφθανε η σειρά σου να ρωτήσεις. Μου έδωσες την ευκαιρία να διορθώσουμε, εδώ μαζί, κάποια λάθη και να δώσουμε κάποιες συμβουλές στους γονείς, σχετικά με τον πυρετό...»
 1. Πρέπει να καταπολεμούμε τον πυρετό στις περιπτώσεις εκείνες που μπορεί να κάνει περισσότερο κακό παρά καλό. Αυτές είναι τα παιδιά με σοβαρά προβλήματα από την καρδιά, τα πνευμόνια, τον εγκέφαλο και τα νεύρα του σώματος
 2. Το ύψος του πυρετού δεν μας λέει κάτι για το πόσο σοβαρά άρρωστο είναι ένα παιδί. Μπορεί με χαμηλό πυρετό να είναι σοβαρά άρρωστο και αντίθετα με υψηλό πυρετό να χοροπηδάει στο κρεβάτι του.
 3. Όταν επίσης ο πυρετός υποχωρεί εύκολα με τα φάρμακα, αυτό δεν σημαίνει ότι το άρρωστο παιδί έχει ασήμαντη αρρώστια.
 4. Δεν πρέπει να κατεβάζουμε πολύ χαμηλά τον πυρετό, γιατί κάνουμε κακό στο αμυντικό σύστημα.
 5. Η κακή όρεξη του άρρωστου παιδιού για φαγητό είναι φυσιολογικό φαινόμενο. Δεν πρέπει να το πιέζουμε να φάει. Να του θυμίζουμε μόνο να πίνει νερό ή άλλα δροσερά υγρά.
 6. Φάρμακα για τον πυρετό δίνουμε όταν η θερμοκρασία στη μασχάλη, ξεπερνάει το 38.7.
 7. Αν το άρρωστο παιδί, έχει διάθεση να παίξει, τότε μπορούμε να περιμένουμε και πάνω από 39 βαθμούς.

8. Όταν ρίχνουμε τον πυρετό κυνηγώντας τον με φάρμακα, εμποδίζουμε τον οργανισμό να αμυνθεί. Όσο λιγότερα φάρμακα για τον πυρετό, τόσο πιο γρήγορα γίνεται καλά ο άρρωστος και τόσο λιγότερες είναι οι επιπλοκές.
9. Αν το άρρωστο παιδί έχει χαμηλότερη θερμοκρασία από 38.5, αλλά είναι πολύ κακοδιάθετο, πονάει το κεφάλι του ή το κορμί του, δίνουμε αντιπυρετικά, όχι για να καταπολεμήσουμε τον πυρετό, όσο για να του βελτιώσουμε τη διάθεση.
10. Δεν δίνουμε φάρμακα την ώρα που ο πυρετός προσπαθεί να ανέβει και το παιδί κρύνει ή έχει ρίγος και τρέμει. Αντίθετα εκείνη τη στιγμή το σκεπάζουμε για να βοηθήσουμε να ανέβει ο πυρετός
11. Τα αντιπυρετικά δεν προλαβαίνουν τους σπασμούς που τους λέμε «πυρετικούς». Οι σπασμοί συμβαίνουν συχνότερα λίγο πριν ανέβει ο πυρετός και τον προκαλούν οι κόκκινοι τοξότες που ρίχνουν τις ουσίες, όπως είπαμε παραπάνω.
12. Αν χρειάζεται να κάνει το παιδί μπάνιο για να μειωθεί ο πυρετός, η θερμοκρασία του νερού πρέπει να είναι ευχάριστη και το δέρμα χρειάζεται ελαφρό τρίψιμο με τα χέρια μας, για να κοκκινίσει από το ζεστό αίμα που θα συγκεντρωθεί στην επιφάνειά του και έτσι να διώξει τη θερμοκρασία. Όχι κρύο νερό. Αυτό φυλακίζει τη ζέστη μέσα στο σώμα του παιδιού.

Συμπληρωματικά, για να τελειοποιήσετε τις γνώσεις σας, θα ήθελα να σας πω, ότι ο πυρετός αυτός που ρυθμίζεται από τον οργανισμό και βοηθάει σημαντικά στην ανάπτυξη της άμυνας, δεν έχει καμιά σχέση με τον πυρετό που τον λέμε στην Ιατρική κακοήθη πυρετό. Αυτός ο κακοήθης, βρίσκεται έξω από τη δυνατότητα του οργανισμού να τον μειώσει, αλλά ούτε και τον προκαλεί ο οργανισμός μας. Στην περίπτωσή του κακοήθη πυρετού, ο θερμοστάτης βρίσκεται εκτός λειτουργίας και προκαλείται από: Σοβαρή εγκεφαλική βλάβη από ατύχημα, από σοβαρή εγκεφαλίτιδα και από θερμοπληξία. Η θερμοπληξία προκαλείται από την πολύωρη έκθεση σε πολύ ζεστό περιβάλλον ή στον ήλιο και ακόμη τη βλέπουμε σε παιδάκια που τα έκλεισαν από λάθος οι γονείς τους μέσα στο αυτοκίνητο, κάτω από τον ήλιο και δεν μπορούσαν λόγω της ηλικίας να ανοίξουν τις πόρτες ή τα παράθυρα του αυτοκινήτου.

Τον κακοήθη πυρετό, δεν μπορούν να τον αντιμετωπίσουν τα αντιπυρετικά φάρμακα.

Τα παιδιά, ενθουσιασμένα από τις πολύτιμες γνώσεις που απέκτησαν και την αξέχαστη φιλοξενία, μπήκαν στο αυτοκίνητο του πατέρα των κοριτσιών και πήραν το δρόμο της επιστροφής, τραγουδώντας το
“... επεράσαμε όμορφα – όμορφα - όμορφα!!!...”, αφού προηγουμένως αποχαιρέτησαν τους καινούργιους φίλους τους.

Ο πυγολαμπίδας τους υποσχέθηκε ότι κάποια μέρα θα κάνουν ότι κάτι ξέχασαν να ρωτήσουν, για να ξαναπάνε στο δάσος και το φτωχό καλυβάκι! Ο Παναγιώτης τον μάλωσε λέγοντας ότι δεν λέμε ψεύτικες δικαιολογίες. Θα πάμε στο δάσος εκδρομή και θα τους συναντήσουμε.

Στο σπίτι τους περίμενε η Νίκη, με ένα ωραίο γλυκό που ετοίμασε με τη μητέρα της, για να τους υποδεχθεί.

Την επόμενη μέρα, σε μια συγκέντρωση στο σχολείο, θα ενημέρωναν τα παιδάκια, για όσα έμαθαν σχετικά με τον καινούργιο φίλο τους, τον πυρετό!

ΤΟ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ:

**Ο ΠΥΡΕΤΟΣ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΧΡΗΣΙΜΟ ΟΠΛΟ ΤΗΣ ΑΜΥΝΑΣ
ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΝ ΘΕΛΟΥΜΕ ΩΣ ΣΥΜΜΑΧΟ
ΣΤΗΝ ΑΡΡΩΣΤΙΑ ΜΑΣ!**